

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europaparlamentets generalsekreterares beslut D(2014) 15503 av den 17 april 2014, samt debetnota nr 2014-575 som antagits den 5 maj 2014 på grundval av sagda beslut,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Betalningen är korrekt, samt huruvida återkravet av betalningen är giltigt och lagenligt

- Sökanden hävdar att genom beslut D(2014) 15503 beslutade Europaparlamentets generalsekreterare olagligen och utan grund, att ett belopp om 37 728 euro felaktigt hade utbetalats till sökanden, och instruerade utan grund och i strid med artikel 68 i tillämpningsföreskrifterna för Europaparlamentets ledamotsstadga och artikel 80 i tillämpningsföreskrifterna för budgetförordningen Europaparlamentets räkenskapsförare att återkräva betalningen om 37 728 euro från sökanden, samt meddelade sökanden härom genom debetnota nr 2014-575 i enlighet med det föreskrivna förfarandet.

Enligt sökanden beaktade Europaparlamentets generalsekreterare endast två faktorer för att anta beslutet: Olaf:s rapport samt den omständigheten att sökanden inte inkommit med bevis för att styrka att betalningen använts såsom var avsett. Sökanden hävdar emellertid att det inte föreligger några uppgifter som bekräftar att han använde det utbetalade beloppet på annat sätt än vad som var avsett, i strid med artikel 14 i bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter.

2. Andra grunden: Preskriptionsfristen och tillämpningen av principerna om skälig handläggningstid, rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar

- Sökanden hävdar att Europaparlamentets generalsekreterares beslut D(2014) 15503 och debetnota nr 2014-575 inte iakttog den preskriptionsfrist som föreskrivs i artikel 81 i budgetförordningen och artikel 93 i tillämpningsföreskrifterna för budgetförordningen, samt att principerna om skälig handläggningstid, rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar åsidosatts.

Enligt sökanden fördröjde de berörda EU-institutionerna på ett ogrundat och orättvist sätt, och under oskäligt lång tid, utövandet av sina befogenheter och antagandet av de aktuella besluten. Härigenom kränktes sökandens rättigheter, inbegripet rätten till försvar samt en korrekt tillämpning av denna rättighet, genom att en så lång tidsperiod förflöt mellan de händelser som utreddes och antagandet av de aktuella besluten att sökanden objektivt fråntogs den faktiska möjligheten att försvara sig mot de anklagelser som riktades mot honom, att inkomma med bevis, samt att vidta samtliga nödvändiga åtgärder för att försäkra sig om att ärendet under utredning skulle ges en rättvis lösning.

Talan väckt den 3 november 2015 – Transtec mot kommissionen

(Mål T-616/15)

(2016/C 027/85)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Transtec (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut avräkning vilka återfinns i skrivelserna av den 25 augusti, den 27 augusti, den 7 september, den 16 september och den 23 september 2015 avseende återkrav av ett belopp på 624 388,73 euro,
- förplikta svaranden att utbetala ett belopp på 624 388,73 euro jämte dröjsmålsränta med Europeiska centralbankens referensränta plus två procentenheter,
- förplikta svaranden att ersätta den ideella skada som uppkommit och som uppskattas till ett symboliskt belopp på 1 euro,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen i det att de angripna besluten saknar giltig rättslig grund.
2. Andra grunden: Åsidosättande av förbudet mot obehörig vinst, eftersom ett belopp på 607 096,08 euro jämte ränta har överförts från sökandens tillgångar och ökat kommissionens tillgångar utan någon som helst rättsligt stöd för denna vinst.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artiklarna 42, 44 45 och 47 i budgetförordningen av den 27 mars 2003, vilken är tillämplig på nionde Europeiska utvecklingsfonden, eftersom kommissionen inte använde det utrymme för skönsmässig bedömning som följer av nämnda artiklar, samt åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning, eftersom kommissionen har överträtt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
5. Femte grunden: Kommissionen har gjort uppenbart oriktiga bedömningar i olika avseenden.

Talan väckt den 6 november 2015 – Badica och Kardiam mot rådet

(Mål T-619/15)

(2016/C 027/86)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica) (Bangui, Centralafrikanska republiken) och Kardiam (Antwerpen, Belgien) (ombud: advokaterna D. Luff och L. Defalque)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara artikel 1 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 2015/1485 av den 2 september 2015 och punkt B i bilaga I till denna förordning, såtillvida som sökandena har förts upp i bilaga I till rådets förordning (EU) nr 224/2014 av den 10 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot bakgrund av situationen i Centralafrikanska republiken, och